

Слова, які лікують

by Khara Hanna

Софійка, маленька дівчинка з блискучими очима, сиділа за партою у класі. Вона відчувала себе трохи сумно, бо сьогодні на уроці було важко зосередитись. Її зошит лежав перед нею, але слова не хотіли складатися у речення.

Вчителька, пані Ольга, помітила сум Софійки. Вона підійшла до неї, посміхнулась і ніжно поклала руку на плече дівчинки. "Що трапилось, Софійко?" - запитала вона лагідним голосом.

Софійка тихо відповіла: "Мені здається, що в мене нічого не виходить." Пані Ольга кивнула. "Іноді так буває, але ти дуже стараєшся. Пам'ятай, що ти молодець!"

Наступного дня у класі з'явився новий хлопчик, Максим. Він виглядав розгубленим і сором'язливим. Діти перешіптувались, але ніхто не підходив до нього.

Софійка згадала слова пані Ольги. Вона підійшла до Максима і посміхнулась. "Привіт! Я Софійка. Хочеш посидіти зі мною?" Максим здивовано кивнув.

Разом вони почали малювати. Максим розповів Софійці, що йому важко в новій школі. Софійка сказала: "Не хвилюйся, у тебе все вийде! Разом легше!"

На перерві, коли Максим невдало спробував зіграти з хлопцями у футбол, він засмутився. Хлопці засміялись з нього. Софійка підбігла до нього.

"Не звертай уваги!" - сказала Софійка.
"Ти ще навчишся, головне - намагатися! Ми
всі колись помилялись." Максим
посміхнувся, відчуваючи підтримку.

З часом Максим почав почувати себе впевненіше. Він знайшов нових друзів, а Софійка зрозуміла, як важливо підтримувати інших. Уроки стали веселішими.

Софійка та Максим разом зрозуміли, що добрі слова можуть зцілювати та надихати. Вони почали використовувати їх, щоб підтримувати один одного та інших дітей у класі, роблячи світ навколо трохи добрішим.